

PASTÝŘSKÝ LIST V NEJISTÉ DOBĚ – X.

„Nesud' člověka podle toho, v co věří, ale podle toho, co dělá.“ (rabi Hilel)

Jak vidno, už rabi Hilel věděl, že o každém z nás vypovídá více víra žitá, než pouze ta myšlená či vyznávaná. A tedy platí: až podle víry založené na jednání a skutcích lze člověka vůbec nějak hodnotit. To je moudré, protože se tím vyhneme předsudkům i předčasným odsudkům.

Tento pohled lze vztáhnout na prakticky jakýkoli typ víry/přesvědčení – ať už jde o víru ve smyslu náboženském či politickém, občanském, ale třeba i rodičovském a výchovném.

Víra/přesvědčení je ve skutečnosti oním „proč“, hluboce skrytém v našem srdci. Je neviditelným motivem, který se projeví na naší ochotě vyskočit z postele či odpoutat se od nicnedělání, a nasadit se do něčeho smysluplného. Nebo alespoň do konání něčeho praktického, co zajistí základní životní potřeby nejen nám, nýbrž i našim nejbližším. Jinak řečeno: to, co děláme, jak se rozhodujeme a jak přemýšlíme, ukazuje k našemu nejskrytějšímu a opravdovému přesvědčení. V tomto smyslu platí ono biblické: *jednoho dne bude odhaleno vše, co je skryto*.

Mimořádná situace, v níž se můžeme kdykoli ocitnout (a ve které jsme nyní nechtěnými účastníky), se podobá noži, který – tu opatrně a jindy dosti hrubě – slupuje vnější vrstvy cibule. Proto, aby obnažil její skutečnou podobu a odhalil jádro, které je shledáno buď zdravým, nebo beznadějně shnilým.

Krize, ne nějaká ta krátkodobá, co se rychle přežene a my už za pár dní nevíme, že tu byla, nýbrž ta vleklá a prohlubující se, je jako lupa. Lupa, která nám kousek po kousku zvětšuje a tím i odhaluje vše, co je špatné a na první pohled ne zcela viditelné. Moc dobře víme, že mnohé špatné skrýváme velmi pečlivě. A ještě pečlivěji to přehlízíme v čase, kdy život funguje normálně.

Domnívám se, že se nacházíme lehce za vstupní fází krize. Máme jen malou chvilku na vydechnutí a velmi hluboké nadechnutí, protože ten těžší výstup je před námi. Nestanuli jsme na vrcholu, svah se teprve začíná zvedat proti nám. Naše úsilí zdaleka neskončí pouze tím, že se podaří vyřešit prvotní problém, kterým je zdravotní ohrožení nás všech. Současná krize se neomalene prolamuje do dalších klíčových oblastí života – do ekonomického i sociálního zdraví každého jednotlivce. Překonáme-li to první, pak na nás stále čeká zdolání druhého i třetího ohrožení. A kdo ví, zda na nás nečeká něco dalšího, co nejenže nevidíme, ale dokonce to nedokážeme ani domyslet.

A právě v těchto chvílích bude nejvíce záležet na tom, jak budeme praktikovat víru ve své každodenní praktické činnosti.

Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. Někdo však řekne: „Jeden má víru a druhý má skutky.“ Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích. (Jakub, list Jakubův 2:17-18)

Současná situace je mimořádnou příležitostí, abychom vyzkoušeli a ohmatali to, co se v nás doopravdy skrývá. Vůbec se přitom nestrachuji o ty, kteří – ač možná v srdci o sobě prožívají mnohé pochybnosti – vždycky usilovali a i dnes usilují o to, aby druhým prospěli a pomohli. Strachuji se spíše o ty, co navenek působili a působí jako zapálení, plní ohně, jenže ve skutečnosti za sebou nechávají jen dýmající spálenou zemi...

S přáním dlouhého dechu a praktické konající víry
Petr Plaňanský, pastor KS Nymburk
(v Nymburce 4. 4. 2020)

Ještě krátká poznámka pro zvědavé:

Rabi *Hilel* žil na přelomu věků – narodil se v Babylónii a zemřel v Jeruzalémě, z našeho pohledu spojuje dva světy, neboť spatřil světlo světa před změnou letopočtu, a odešel z něho v letopočtu našem. Byl významným rabínem, který se svým antipodem *Šamajem* zásadním způsobem ovlivňoval vývoj tehdejšího farizejského proudu judaismu. Hilelova škola byla spíše mírnější, zatímco Šamajova přísnější. Říkávalo se, že Hilelem vykládané zákony a nařízení jsou vhodnější pro tento život, kdežto Šamajova přísnější interpretace téhož bude co platná ve věku mesiášské vlády.